

Kitab Daniel - Nomer Satus Patang Puluh Enem

Mbabar Benang-benang Kenabian: Présidhèn Pungkasan, Diktatorisme, lan Hukum Minggu sing Saya Cedhak

Jeff Pippenger

2024-03-19

Kita saweg wonten ing prosès ngenali lingkungan kenabian ingkang wonten nalika présidhèn pungkasaning Amérika Sarékat dipunwènèhi kakuwasan dados satunggaling despot ing sajarah ingkang nuntun dhateng hukum Minggu ingkang badhé enggal rawuh. Boten wonten satunggal prekawis ingkang kalampahan wonten ing kakosongan, lan warga kéwan bumi punika kabagi kanthi prayogi sami rata wonten ing pambiji piyambakipun dhateng Trump. Tiyang-tiyang ingkang sami simpati kaliyan pandhanganipun saged kanthi gampil mirsani punapa sababipun piyambakipun kedah ngresiki rawa punika, lan punapa sebabipun prekawis punika meh boten saged kalampahan tanpa Trump ngasta peran minangka satunggaling diktator. Para diktator ingkang paling kuwasa punika inggih para ingkang gadhah persentase ageng saking populasi ingkang nyengkuyung pakaryan ingkang dipunupadosi déning diktator punika. Sadèrèngipun Hitler munggah dhateng kakuwasan, kanggé mundhut satunggal roti dipunbetahaken dhuwit sakepèl kebak.

Hitler mbalèkaké prakara iku, lan sanajan wong-wong Jerman ora kepéngin ngakoni akèh saka sajarah iku, Hitler nampa dhukungan sing amba tumrap pakaryané. Prakara-prakara sing diadhepi déning Amérika Sarékat, lan jagad kabèh, lagi ngasilaké sawijining pambédan ing antarané para warga, lan garis-garis saiki lagi ditarik. Mangsa wiwit Perang Révolusi nganti tekan 1798 nggambaraké sawijining wektu panyiyapan kang cocog karo mangsa panyegelané wong satus patang puluh papat éwu. Patriot Act nandhani wiwitané pangulangan rohani saka Perang Révolusi. Gusti Yésus tansah nggambaraké wekasan nganggo wiwitan, lan kéwan bumi iku diwiwiti kanthi Perang Révolusi, mula bakal dipungkasi uga kanthi sawijining perang mangkono. Sing kapisan iku harfiah, sing pungkasan iku rohani.

Perang Sipil Amerika Serikat iku nyata miturut teges harfiahe lan bakal kaulang maneh ing dina-dina pungkasan. Kedadeyan iku nandhani tekane présidhèn Republik kang kapisan, sing dadi pralambang tumrap présidhèn Republik kang pungkasan. Partai Republik muncul minangka partai anti-perbudakan, supaya nentang partai Demokrat kang wis suwe mapan lan ndhukung perbudakan. Pasulayan pulitik iku nuwuhake Perang Sipil lan présidhèné Lincoln. Mulané, ora mungkin misahaké présidhèn Republik kang kapisan saka Perang Sipil, mula présidhèn Republik kang pungkasan bakal marisi sawijining pambuka langsung marang Perang Sipil. Gusti Yésus migunakaké donya alamiah kanggo nggambaraké donya rohaniah. Partai naga iku nduwèni rama, yaiku bapaké goroh, lan ciri mligi saka partai Demokrat yaiku kabohongan. Salah siji gambaran klasik saka siasat iki yaiku pangakuané yèn dheweke iku partai kang simpati marang golongan minoritas.

Waspadanen para nabi palsu, kang padha teka marang kowé nganggo salinaning wedhus, nanging sajroné padha asu ajag kang galak lan rakus. Kowé bakal wanuh marang wong-wong mau saka wohé. Apa wong padha methik anggur saka eri, utawa anjir saka suket eri? Mengkono uga saben wit kang becik metokaké woh kang becik; nanging wit kang ala metokaké woh kang ala. Wit kang becik ora bisa metokaké woh kang ala, lan wit kang ala uga ora bisa metokaké woh kang becik. Saben wit kang ora metokaké woh kang becik bakal ditegor lan dibuwang menyang geni. Mulané, kowé bakal wanuh marang wong-wong mau saka wohé. Matius 7:15–20.

Oyoting wit nemtokake woh apa kang bakal dipanggulaké, lan oyoting partéy Demokrat iku yaiku pendhirianné kang pro-perbudakan. Oyoting partéy Republik iku yaiku pendhirianné kang anti-perbudakan.

Paduka leres, dhuh Pangeran, nalika kawula ngajokaken prekara dhateng Paduka; nanging mugé kawula rembagan kaliyan Paduka bab paukuman-Paduka: Yagéné lakuné wong duraka bisa mulya? yagéné kabèh wong kang tumindak cidra banget padha tentrem? Paduka sampun nandur wong-wong mau, temenan padha sampun oyod; padha tuwuh, temenan padha ngasilaken woh; Paduka celak ana ing cangkemé, nanging tebih saking batiné. Yeremia 12:1, 2.

Perang Sipil sing bakal dumadi iku dipasang ing konteks para “wong sing nduwèni dhuwit,” kaya dene diarani déning Sister White, sing nguwasani pasar supaya ngundhuh kasugihané bangsa-bangsa, nalika ngidak-idak wong miskin.

“Ing India, Cina, Rusia, lan kutha-kutha ing Amerika, éwonan priya lan wanita padha mati kaliren. Wong-wong sing nduwèni dhuwit, marga padha kagungan kuwasa, nguwasani pasar. Padha tuku kanthi rega murah sakabehing barang sing bisa padha olèh, banjur didol manèh kanthi rega sing mundhak banget. Iki tegesé kaliren tumrap golongan wong miskin, lan bakal nyebabaké perang sipil.” Manuscript Releases, volume 5, 305.

Perang Sipil ing sajarahé Lincoln iku kadadéan sing harfiah lan ngadhepi perbudakan sing harfiah. Para globalis sing kaprabawani déning naga lagi ngasilaké sawijining Perang Sipil ing dina-dina pungkasan sing dhedhasar upayané kanggo nyingkiraké kelas menengah, supaya sing kari mung para élit super sugih lan para kawula super mlarat. Kelas menengah iku sing njaga kabébasan sosial, ékonomi, lan agama, lan nalika kelas iki disingkiraké, ora ana manèh tamèng kanggo nglawan panerapan feodalisme. Prestasi utama Révolusi Prancis yaiku amarga révolusi iku mungkasi sistem feodalisme, sing saiki lagi diupayakaké déning para globalis kanggo ditetepaké manèh, kanthi nyingkiraké kelas menengah. Rancangan para globalis iku sapérangan gedhé dhedhasar mbanjiri kelas menengah nganggo para imigran ilegal, sing nyuda prodhuksi ékonomi, nurunaké upah, lan nggedhèkaké sistem kesejahteraan nagara.

Ing mangsa ngancik Perang Donya II, nalika depresi gedhé, Rama Charles Coughlin, sawijining imam Katulik Roma, oleh kawigatèn lan kawentar lumantar siaran radioné, kang nggayuh mayuta-yuta pamireng ing saindhenging nagara. Siaran radioné iku saajar karo

pangaribawané Rush Limbaugh ing wektu kang luwih cedhak iki. Coughlin nggunakaké mimbar radioné kanggo ngrembug manéka warna prakara, kalebu pulitik, ékonomi, lan prakara sosial. Wiwitané dhèwèké ndhukung Présidhèn Franklin D. Roosevelt lan program New Deal-é. Siaran radio Coughlin, kang asring ngemu ukara-ukara kang nglorodaké swasana lan nuwuhaké kontroversi, ndadèkaké dhèwèké dadi sosok kang nimbulaké pamisahan panemu ing pulitik Amerika. Sanadyan dhèwèké nduwèni pandhèrèk kang akèh lan setya, dhèwèké uga ngadhepi kritik lan paukuman saka manéka golongan amarga pandhangané kang ekstrem.

Pandhangan politik, ékonomi, lan sosial wiwitané Coughlin ditampa déning Franklin Roosevelt lan banjur dadi cithak biru tumrap kabijakan New Deal-né, kang ngenalaké piala saka sistem Social Security sing saya ngrembaka, lan sistem kesejahteraan ing Amérika Sarékat. Kabijakan New Deal-né dadi ciri utama warisané, lan dadi sawijining unsur saka skenario nubuat kang nuntun marang, lan lumaku sawisé, Perang Donya II. “Saka woh-wohané kowé bakal wanuh marang wong-wong mau.” Amarga dileksanakaké kabijakan New Deal Roosevelt, depresi gedhé lumaku luwih suwé ing Amérika Sarékat tinimbang ing bangsa liya endi waé ing saindenging jagad.

Roosevelt iku sawijining Demokrat, lan mulane sawijining globalis kang kawangkitake déning naga. Kawicaksanan-kawicaksanan New Deal kang diprakarsai déning dhèwèké kalebu pérangan saka rancangan jangka dawa kanggo ngasilake sawijining warga nagara kang super-sugih lan super-mlarat. Perbudakan harfiah ing Perang Sipil nggambarake perbudakan rohani lan ékonomi kang saiki saya nyepet kanthi kacepetan ngédab-édabi, nalika para sudagar milyarder globalis saka Babil modern mbiayai imigrasi ilegal ing skala amba kang dirancang kanggo nggawa New Deal Roosevelt marang apa kang miturut pangertené wong-wong mau dadi kasampurnan. Présidhèn pungkasan, kang bakal ngadhepi Perang Donya Katelu, uga bakal ngadhepi krisis saka program katergantungan sosial kang dileksanakake déning présidhèn nalika Perang Donya Kapindho. Inspirasi ngenali kasunyatan iki, lan uga ngenali yèn para pamimpin ing dina-dina pungkasan ora bakal ngerti kepriyé ngadhepi masalah kasebut.

“Ora akèh, malah ana ing antarané para pandhidhik lan para negarawan, sing mangertèni sebab-sebab kang dadi dhasar tumrap kaananing masarakat ing jaman saiki. Wong-wong sing nyekel tampuk pamaréntahan ora bisa ngatasi prekara rusaking moral, kamlaratan, kepapaan, lan saya mundhaké pialaning tindak kadurjanan. Wong-wong mau padha ngudi kanthi tanpa guna kanggo mapanaké lumakuning usaha dagang ing dhasar kang luwih aman. Manawa manungsa gelem luwih nggatèkaké piwulanging Sabda Allah, mesthi bakal padha nemu pamecahan tumrap prekara-prekara kang mbingungaké wong-wong mau.”

“Kitab Suci nggambarake kaananing jagad sakdurungé rawuhipun Kristus kaping pindho. Bab wong-wong kang lumantar ngrampog lan ngentèni kanthi sewenang-wenang lagi nglumpukaké kasugihan gedhé, wis katulis mangkéné: ‘Kowé wus nglumpukaké bandha kanggo dina-dina wekasan. Lah, opahé para buruh kang wis

ngèni palemahanmu, kang koktahan kanthi cidra, padha sesambat: lan panguwuhé wong-wong kang wis ngèni iku wus lumebu ing kupingé Gusti Sabaot. Kowé wis urip sajroning kanikmatan ana ing bumi, lan tumindak sarwa sawenang-wenang; kowé wis mêmêthi atimu, kaya ing dina penyembelihan. Kowé wis ngukum lan matèni wong mursid; lan dhèwèké ora nglawan kowé.’ Yakobus 5:3–6.” Testimonies, jilid 9, 13.

Présidhèn pungkasan bakal “nyekel tali kendhali pamaréntahan,” nanging dhèwèké ora bakal bisa “ngrampungaké masalah bosoking moral, kamlaratan, kapapaan, lan saya mundhaké kadurjanan.” Uga dhèwèké ora bakal bisa “nempataké lumakuning usaha ing dhasar sing luwih aman.” Kabeh masalah iki ana gandhèng cenèngané karo para bankir lan para saudagar milyarder ing dina-dina pungkasan. “Kapapaan,” dipigunakaké kanggo njlèntrèhaké kahanan wong-wong sing gumantung marang pitulungan kanggo wong miskin utawa karaharjan sing diwènèhaké déning pamaréntah lokal utawa organisasi amal. Ing akèh masyarakat, kapapaan digandhèngaké karo cacad sosial lan kerep nuwuhaké panyisihan lan diskriminasi marang wong-wong sing nandhang kamlaratan. Program sajroning sajarah Amérika sing ngasilaké “kapapaan,” yaiku program sing mesthiné dirancang kanggo mbiyantu wong-wong sing kejeglong ing kamlaratan supaya bisa ngangkat drajaté dhéwé. Nanging, sing kadadéan malah ngasilaké sistem karaharjan pamaréntah kanggo nahan para wong papa mau ana ing pangawulan ékonomi.

Sanalika sawisé Perang Donya Kapindho, Perserikatan Bangsa-Bangsa wiwit lumaku. Iki maringi paseksen kapindho saka rong perang donya kang kapisan, manawa karajan kapitu (Perserikatan Bangsa-Bangsa) bakal dipasang ana ing dhamparing bumi. Perang donya kang kapisan nandhani kalungguhane sistem perbankan global kang diadopsi ing sajarah perang donya kang kapisan, lan maksud para bankir lan pedagang donya iku kanggo mbalèkaké marang sistem feodal, kaya kang kagambarake ana ing perang donya kang kapindho. Kabèh rancangan iki; pamaréntahan siji donya, sistem ékonomi sing ndadèkaké wong sugih banget mrentah wong mlarat banget, lan sistem finansial siji donya kang mung bakal ngidinaké melu tumrap sapa waé kang dianggep pantes déningé, asalé saka naga, kang lagi perang nglawan présidhèn kawolu, yaiku kang asalé saka pitu.

Logika sing diwakili déning faktor-faktor iki kanthi cetha nggambaraké sawijining présidhèn sing bakal ngrasa kapeksa dadi diktatorial ing pendekatané tumrap ngrampungaké masalah. Kita mung lagi ngidentifikasi lingkungan profetik sing wis ditetepaké déning Sabdaning Allah bakal kalakon sajroning sajarah présidhèn pungkasan saka kéwan bumi. Ing artikel sadurungé kita wis nyebut sawijining pérangan saka The Great Controversy ing ngendi dheweke ngenali “temporal prosperity” sing dicopot sadurungé angger-angger Minggu. Pérangan iku ngenali akèh ciri profetik saka dina-dina pungkasan, lan pokok-pokok sing dheweke rembug nemu kaleksanané ing gambar kéwan iku sajroning mangsa pangujian, luwih dhisik ing Amerika Sarékat lan sawisé iku ing donya. Dheweke ngenali loro prakara sing dipigunakaké déning Iblis kanggo nyekel donya, yaiku spiritualisme lan kasucèning dina Minggu. Nalika nyebut mukjijat-mukjijat panyembuhan sing bakal dipigunakaké déning Iblis, dheweke uga ngenali prakara profetik liyané saka jaman kita.

“Liwat rong kasalahan gedhé, yaiku kalanggenganing nyawa lan kasucèning dina Minggu, Iblis bakal nggawa umat manungsa ana ing sangisoré pangapusané. Nalika kang kapisan dadi dhasar tumrap spiritualisme, kang kapindho nuwuhaké sesambungan simpati karo Roma. Para Protestan ing Amérika Sarékat bakal dadi sing kapisan ngulurkaké tangané nyabrang jurang supaya nyekel tangané spiritualisme; wong-wong mau bakal nyabrang ing sadhuwuring telenging jurang kanggo sesalaman karo kakuwasan Roma; lan ana ing sangisoré pangaruhing pasamuhan telu iki, nagara iki bakal ngetutaké lakuné Roma ing ngidak-idak haking nurani.

“Manawa spiritualisme saya saya nyerupani Kekristenan nominal ing jaman iki, kuwasane saya gedhe kanggo ngapusi lan njiret. Iblis dhéwé wus katobat, manut tatanan samubarang modern. Panjenengané bakal katon kanthi watak minangka malaékat pepadhang. Lumantar pakaryaning spiritualisme, mukjijat-mukjijat bakal katindakaké, wong-wong lara bakal diwarasaké, lan akèh kaélokkan sing ora bisa disélaki bakal kalakon. Lan amarga roh-roh iku bakal ngakoni pracaya marang Kitab Suci, sarta nedahaké pangajèn marang pranatan-pranatan gréja, pakaryané bakal ditampa minangka sawijining pawujudan saka kakuwasan ilahi.

“Garis pambédha antarané wong-wong sing ngakoni awake Kristen lan wong-wong fasik saiki meh ora bisa dibédakaké. Para anggota pasamuhan padha tresna marang apa sing ditresnani déning jagad lan siap mèlu gabung karo wong-wong mau, lan Iblis netepaké kanggo nyawijèkaké wong-wong iku dadi satunggaling badan lan kanthi mangkono nguwataké perkarané déwé kanthi nyapu kabèh wong mlebu ing barisan spiritualisme. Para Papis, kang gumunggung bab mukjijat minangka pratandha kang mesthi saka pasamuhan kang sejati, bakal gampang kacidrani déning daya kang nglakokaké kaélokkan iki; lan para Protestan, sawisé mbuwang tamènging kayektèn, uga bakal kasasar. Para Papis, para Protestan, lan wong-wong kadonyan padha bae bakal nampani wangun kasalihan tanpa kakuwatané, lan ing pasawijèn iki wong-wong mau bakal ndeleng sawijining gerakan agung tumuju marang pertobataning jagad lan pambukak mlebu jaman milenium kang wis suwé diarep-arep.”

“Liwat spiritisme, Iblis ngetokaké dhiriné kaya dene wong sing maringi kabecikan marang umat manungsa, nambani lelara-lelارانé wong akèh, lan ngakoni yèn dhèwèké ngaturaké sawijining tatanan pracaya agama sing anyar lan luwih luhur; nanging ing wektu kang padha, dhèwèké tumindak minangka pangrusak. Panggodhané nuntun wong akèh menyang karusakan. Ora bisa ngendhalèni dhiri njungkirké akal budi; pamblènan hawa nepsu, pasulayan, lan tumpahing getih banjur mèlu. Iblis remen marang perang, amarga perang ngrangsang hawa nepsu kang paling ala ing sajroning jiwa, banjur nyaput para korbane menyang kalanggengan kanthi kaanan kebak maksiat lan getih. Tujuané yaiku ngojok-ojoki para bangsa supaya perang siji lan sijiné, awit kanthi mangkono dhèwèké bisa ngalihaké pikirané wong akèh saka pakaryan nyawisaké awak supaya bisa jejeg ing dina Allah.” *The Great Controversy*, 588, 589.

Sétan katingal nglaksanani tumindak puncakipun, nalika angger-angger Minggu, dudu sadèrèngipun. Sawisé Amérikah Sarékat ngandika kados naga wonten ing ayat sewelas, ing

bab kaping tigalás saking Wahyu, lajeng wonten ing ayat tigalás Sétan katingal ndhawuhaken geni tumurun saking swarga. Punika ugi ingkang dipunmangertosi déning Sister White.

“Liwat dekret sing ngetrapaké pangadegé Kepausan kanthi nglanggar angger-anggeré Allah, bangsa kita bakal medhot dhiriné kanthi temenan saka kabeneran. Nalika Protestantisme bakal ngluluraké tangané nyabrang jurang kanggo nyekel tangané kakuwasan Roma, nalika dheweke bakal nggayuh ngliwati telenging jurang kanggo gegandhèngan tangan karo Spiritualisme, nalika, ing sangisoré pangaribawané pasamuwan telung-lapis iki, nagara kita bakal nampik saben asas saka Konstitusininipun minangka pamaréntahan Protestan lan republik, lan bakal nyedhiyakaké dalan tumrap panyebaran kasalahan lan khayalan kapausan, mula kita bisa ngerti yèn wekdalé wis teka kanggo pakaryan Satan sing nggumunaké, lan yèn pungkasan wis cedhak.”
Testimonies, jilid 5, 451.

Sadurunge angger-angger dina Minggu, sajroning mangsa pacobaning gambar kéwan, kang uga dadi mangsaning panyegelan tumrap satus patang puluh papat ewu, kang uga dadi papan kadadéaning pangaribawa saka saben wahyu, bakal kaudhar sawijining fénoména saka kakuwatan naga kang nggambaraké mujijat panyaras palsu. Ing kitab Wahyu, sundheling Babilon dipratélakaké minangka wong kang nyasaraké sakèhé para bangsa.

Lan pepadhangé lilin ora bakal sumunar manèh ing kowé; lan swarané pangantèn lanang lan pangantèn wadon ora bakal keprungu manèh ing kowé: awit para sudagarmu iku para wong agung ing bumi; awit déning tenungmu kabèh bangsa kasasaraké. Wahyu 18:23.

Tembung “sorceries” punika asalipun saking tembung Yunani “pharmakeia” ingkang tegesipun pengobatan, utawi farmasi. Tembung punika katimbangan saking tembung Yunani G5332, ingkang tegesipun (obat, inggih punika ramuan ingkang maringi daya mantra); tukang obat utawi apoteker utawi tukang racun. Ing dinten-dinten pungkasan ingkang ndadosaken dalan tumuju dhateng undhang-undhang Minggu, satunggaling prakawis ingkang badhe nyumbang dhateng lingkungan pecah-belah ingkang dipunwarisi déning présidhèn kaping woluh lan pungkasan, inggih punika pakaryan industri farmasi, kados ingkang dipunwujudaken déning Anthony Fauci, lan virus Tiongkok.

Fauci lan Tiongkok padha-padha minangka wakil saka kakuwatan naga, lan tapak drijiné Fauci bisa dilacak nganti bali menyang panemuan virus HIV. Pangendhalèning populasi, kaya sing diwakili déning wong-wong kayata miliarder Bill Gates, iku sawijining sipat sing kawedhar ing upayané Firaun kanggo mbinasakaké bayi-bayi ing jamané Musa, lan ing pakaryané Herodes kanggo nindakaké perkara sing padha ing jamané Kristus. Setengah saka populasi wis kasasar déning virus Tiongkok, lan nganti saiki isih katon wong-wong nganggo masker, sing ora nyegah virus apa waé.

Kita badhé nerusaké panaliten punika wonten ing artikel salajengipun.

“Setan uga nyambut gawe lumantar unsur-unsur alam kanggo nglumpukake panèn jiwa-jiwa sing durung siyap. Panjenengané wis nyinaoni rahasia laboratorium alam, lan panjenengané migunakaké sakèhé dayané kanggo nguwasani unsur-unsur iku nganti tekan wates kang diparingaké déning Allah. Nalika panjenengané diparengaké nyiksa Ayub, betapa enggalé wedhus-wedhus lan sapi-sapi, para abdi, omah-omah, anak-anak, disirnakaké, sawijining kasangsaran nyusul kasangsaran liyané kaya sajroning sakedhap. Allah-lah kang nglindhungi titah-titah-Né lan mageri wong-wong mau saka kakuwatan sang pangrusak. Nanging jagad Kristen wis ngetingalaké rasa ngremehaké angger-anggeré Yéhuwah; lan Gusti bakal nindakaké persis kaya kang wis Panjenengané ngandikakaké bakal ditindakaké—Panjenengané bakal narik berkah-berkah-Né saka bumi lan nyingkiraké pangreksan-Né saka wong-wong kang mbrontak marang angger-angger lan piwulang-Né sarta meksa wong liya supaya nindakaké mangkono uga. Setan nguwasani kabèh wong kang ora dijaga sacara mirunggan déning Allah. Panjenengané bakal maringi sih lan kamakmuran marang sapérangan wong supaya nglajengaké rancangan-rancangane dhéwé, lan panjenengané bakal nggawa kasusahan marang wong liyané lan nuntun manungsa supaya pracaya yèn Allah-lah kang lagi nandhangaké sangsara marang wong-wong mau.”

“Nalika katone ana ing ngarepé anak-anak manungsa minangka sawijining dhokter agung sing bisa nambani sakehing larané, dhèwèké bakal nggawa penyakit lan bilai, nganti kutha-kutha gedhé sing padhet pedunungé dadi reruntuhan lan karusakan. Malah saiki waé dhèwèké lagi tumindak. Ing kacilakan lan bilai ing segara lan ing dharatan, ing kobongan gedhé, ing prahara angin puyuh sing nggegirisi lan udan ès sing banget nggegirisi, ing badai, banjir, siklon, ombak pasang gedhé, lan lindhu, ing saben panggonan lan ing sèwu warna, Sétan lagi nggunakaké kakuwatané. Panèn sing lagi mateng disaput déning dhèwèké, lan sawisé iku teka paceklik lan kasangsaran. Dhèwèké marakaké racun pati ing awang-awang, lan èwonan wong mati déning pageblug. Paukuman-paukuman iki bakal saya kerep lan saya ngrusak. Karusakan bakal tumiba marang manungsa lan kéwan. ‘Bumi padha sesambat lan saya layu,’ ‘bangsa kang gumunggung ... padha saya ringkih. Bumi uga karesikané wis cemar ana ing sangisoré para pedunungé; awit wong-wong iku wus nerak angger-anggering Torah, ngowahi pranatan, nglanggar prajanjian langgeng.’ Yesaya 24:4, 5.”

“Lan banjur panipung gedhé bakal mbujuk manungsa manawa wong-wong sing ngabekti marang Allah iku kang njalari piala-piala iki. Golongan sing wus nuwuhaké bebenduning Swarga bakal numpukaké sakehing kasangsarané marang wong-wong sing katresnané marang pepakoné Allah dadi pangreksaning laku kang tansah nyalahaké para pelanggar. Bakal dinyatakake yèn manungsa lagi nyinggung Allah lumantar panerak marang sabat Minggu; yèn dosa iki wus ndhatengaké bebendu lan bilai sing ora bakal mandheg nganti pangreksaning dina Minggu ditetepaké kanthi kenceng; lan yèn wong-wong sing nglantaraké tuntutan pepakon kaping pat, mangkono ngrusak pakurmatan marang Minggu, iku para gawe rusuh tumrap rakyat, ngalang-alangi balihe sih kersaning Allah lan kamakmuran kadonyan. Mangkono tuduhan sing biyèn diuncalaké marang abdiné Allah bakal diulang manèh lan kanthi dhasar sing padha kuwaté: ‘Lan kedadeyan, nalika Akhab weruh Élia, Akhab banjur ngandika marang dhèwèké, Apa kowé iki kang gawe

rusuhing Israèl? Lan panjenengané mangsuli, Aku ora gawe rusuhing Israèl; nanging kowé, lan brayaté bapakmu, marga kowé wis nilar pepakoné Pangéran, lan kowé wus ngetutaké para Baal.” 1 Raja-raja 18:17, 18. Nalika bebenduné wong akeh kasurung déning tuduhan-tuduhan palsu, wong-wong mau bakal tumindak marang para utusan Allah kanthi cara sing meh padha karo tumindak Israèl murtad marang Élia.

“Panguwaos kang nindakake mukjijat, kang kawedhar lumantar spiritisme, bakal ngetokaké pangaribawa marang wong-wong sing milih manut marang Allah tinimbang marang manungsa. Pawartos saka para roh bakal nyatakaké yèn Allah wis ngutus wong-wong mau kanggo ngyakinaké para panolak dina Minggu bab kaluputané, lan negesaké yèn angger-anggering nagara kudu diturut kaya angger-anggeré Allah. Wong-wong mau bakal sesambat merga saka gedhéné piala ana ing donya lan nyarujuki paseksèné para guru agama yèn rusaké kaanan moral iku disebabaké déning pangreksaning dina Minggu. Gedhé bakal bebendu kang dituwuhaké marang kabèh wong sing nampik nampani paseksèn mau.” *The Great Controversy*, 589, 590.